

живота си въ Ст. Загора, гдѣто се патрупалъ около 40,000 д. народъ, настаненъ по ханища, кѣша и по широкитѣ имъ дворове.

Съ появяването на Сюлейманъ-пашовата войска и откриването артилерийския огънь отъ Берекетската могила, въ града се забелѣжило необикновено движение. Една часть граждани и селяни веднага изпълнили улицитѣ водящи къмъ Казанлъкъ за да бѣгатъ. Нъ нѣкои отъ първенцитѣ които вѣрвали за своеврѣменното пристигане на Гурка съ главнитѣ сили и, като се надѣвали че малкия Ст. Загорски отрядъ ще може да противостои до това врѣме на турцитѣ, рѣшили, да недопускатъ населението да бѣга. Самъ П. Р. Славейковъ, священникитѣ и нѣкои отъ първенцитѣ, едни на конѣе, а други пѣши, обикаляли изъ града и убѣждавали населението да не бѣга. А пакъ жандармитѣ и съ насиліе поврѣшали народа, като казвали: „гдѣ отивате? защо бѣгате? не виждате ли че комититѣ и руситѣ още не сж се ударили съ турцитѣ?“ Обаче, слѣдъ малко врѣме, когато турцитѣ наближили до града, а куршумитѣ почнали да свирятъ и въздухъ по всички посоки да цѣпнатъ; при това като пламнала отъ една бомба и кѣщата на бакалъ Боне въ Акарджанский кварталъ, исплашеното население не обрѣщало вече внимание нито на увѣщанията на священници и първенци, нито и жандармитѣ били въ състояние да го задържатъ. А пакъ най послѣ като пламнали и други нѣколко кѣщи въ сѣщия кварталъ и самитѣ руси почнали да казватъ. „бѣжайте братушки“, никой не мислилъ за кѣща, покѣшина и имотъ, а всякой единъ гледалъ да спаси живота си; нъ приблизително за едната половина отъ населението, особно за онова отъ голѣмата махала Св. Троица — било късно това.

избѣгнатъ, или клани а недоклани между мъртвитѣ да се спотаяватъ и презъ нощта да се измѣкнатъ, исчерпахмѣ по пѣщо. Въ онѣзи кѣщи, гдѣто имало по 10—20 д. и всички избити, за тѣхъ нищо не се знае. Въ кѣщата на Х. Стойна Архшѣтъ избити около 200 д. само единъ се избавилъ, нъ и той не е въ състояние да каже нѣщо. Вѣтрѣ въ църквата Св. Троица имало повече отъ 1000 д., отъ които по единъ особенъ начинъ се избавили тогава само 4 д., сега обаче не били живи всички, а пакъ въ църковния дворъ, както казватъ, имало до 1500 д. и всички до единъ избити, тѣй щото, при оскуднитѣ канали за изобилния по тѣзи часть материялъ, писаното отъ насъ може да се сравни съ една буква спрямо цѣлата Библия.